

Η Χαραυγή

Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2016

ΕΤΟΣ 82ον Αριθμός έκδοσης 6

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

«Ο Λόγος σάρξ εγένετο» 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Ο Θεός υπόσχεται έναν σωτήρα 17

Η επιβεβαίωση της υπόσχεσης 20

Ο Θεός υποσχέθηκε στον Ζαχαρία
έναν γιόν 23

Γεννάται ο Υπεσχημένος Σωτήρ του
Θεού 26

The Dawn - Greek Edition

NOV / DEC 2016

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

«Ο Λόγος σὰρξ εγένετο»

"Και ο Λόγος έγινε σάρκα, και κατοίκησε ανάμεσά μας, (και είδομεν την δόξαν του, δόξαν ως μονογενοῦς παρά του Πατρός,) πλήρης χάριτος και αληθείας."

Κατα Ιωάννην 1:14

ΣΤΟ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟ ΕΛΔΑΦΙΟ ΜΑΣ, η έκφραση «Word» είναι μια μετάφραση απο την ελληνική «Λόγος». Μια υποσημείωση στο Emphatic Diaglott του Ουίλσον για αυτό το εδάφιο εξηγεί τη σημασία του «Λόγος», όπως εφαρμόζεται στα έθιμα του αρχαίου κόσμου. Παραφράζοντας την υποσημείωση: Στα αρχαία βασίλεια, ένας αξιωματικός ωρίζετο από τον βασιλέα να είναι ο "λόγος" ή φωνή του. Ο αξιωματικός εστέκετο στα σκαλιά δίπλα στο θρόνο, διαχωριζόμενος από το βασιλιά από ένα παράθυρο πλέγματος. Το παράθυρο ήταν καλυμμένο με μια μεταξωτή κουρτίνα, αλλά είχε το άνοιγμα μέσω των οποίων ο βασιλιάς έδινε εντολές στον αξιωματούχο. Ο αξιωματικός, με τη σειρά του, επικοινωνεί τας εντολές του βασιλέως εις τους αξιωματούχου, τους δικαστάς και τους συνοδούς, όπως απαιτείτο τότε. Χρησιμοποιώντας έτσι την ελληνική απόδοση, αυτός ο αξιωματικός εθεωρείτο ως ο Λόγος του βασιλέως.

Χρησιμοποιώντας αυτή την ελληνική λέξη ως έναν τίτλον που εδόθηκε στον Ιησού, ο Ιωάννης

αναφέρεται σε αυτόν ως το "Word" ή τον "Λόγον", κατά τη διάρκεια της προ-ανθρώπινης ύπαρξης του, όταν ζούσε ως πνεύμα στην ουράνια σφαίρα. Ο Παύλος δηλώνει ότι ο Ιησούς, ως ο προ-ανθρώπινος Λόγος, ήταν ο «πρωτότοκος όλης της δημιουργίας», και χρησιμοποιήθηκε από τον Θεό για τη δημιουργία «όλων των πραγμάτων στους ουραμούς και πάνω στη γη», και «όλα αυτά, μέσα από αυτόν και γι'αυτόν δημιουργήθηκαν.» (Κολ 1: 15,16) Ομοίως, στην Αποκάλυψη 3:14, ο Λόγος αναφέρεται ως «η αρχή της δημιουργίας του Θεού.»

Το εδάφιο μας αναφέρει ότι ο Λόγος, το υψηλότερο όλων των κτιστών πνευματικών όντων, ο ίδιος ταπεινώσε εαυτόν και «έγινε σάρκα.» Με τη δύναμη του Θεού, δηλαδή, υποβλήθηκε μια αλλαγή φύσης από ένα πνεύμα σε ένα ανθρώπινο ον. Είχε "γεννηθεί από μια γυναίκα", με τη φύση "κάτω από τους αγγέλους," και κατοίκησε στη γη ως ο τέλειος άνθρωπος Ιησούς. (Γαλ. 4: 4, Εβρ. 2: 9) Σε αυτή την τέλεια ανθρώπινη μορφή, αυτός «έδωκεν εαυτόν αντίλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν ώρισμένοις καιροίς.» (Α Τιμ. 2: 6) Ο Παύλος, μιλώντας για θαυμάσιο παράδειγμα της ταπεινοφροσύνης του Ιησού», δήλωσε: «διότι εξεύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος ων επτώχευσε διά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την πτωχείαν εκείνου.» (Β' Κορ. 8: 9) Ο Παύλος είπε, επίσης, σχετικά με τον Ιησού: «5 Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, 6 όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, 7 αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους.» - Φιλ. 2: 5-7

ΘΑΥΜΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝ

Η επίγεια ζωή του Ιησού δεν άρχισε μετά απο έναν συνήθη τρόπο ανθρώπινης σύλληψης (γέννας). Δεν είχε έναν επίγειο βιολογικό πατέρα. Αντ' αυτού, ο Επουράνιος Πατέρας του πήρε την αρχή της ζωής που βρέθηκαν προηγουμένως στο Λόγο και, από θαύμα, την ενεφύτευσε μέσα στη μήτρα της Μαρίας ως ανθρώπινο ον-έμβρυο. Προκειμένου να αναγγελθεί αυτό, «26 Εν δε τω μηνί τω έκτω απεστάλη ο άγγελος Γαβριήλ υπό του Θεού εις πόλιν της Γαλιλαίας ονομαζομένην Ναζαρέτ, 27 προς παρθένον ηρραβωνισμένην με άνδρα ονομαζόμενον Ιωσήφ, εξ οίκου Δαβίδ, και το όνομα της παρθένου Μαριάμ. 28 Και εισελθών ο άγγελος προς αυτήν, είπε· Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σου· ευλογημένη συ εν γυναιξίν.» - Κατα Λουκάν 1: 26-28

«Εκείνη δε ιδούσα διεταράχθη διά τον λόγον αυτού, και διελογίζετο οποίος τάχα ήτο ο ασπασμός ούτος.» (έναντι 29) Ο άγγελος την καθησύχασε, λέγοντας: «Μη φοβού, Μαριάμ· διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. 31 Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί και θέλεις γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν.» (εδαφ. 30,31) Μας λένουν αργότερα ότι η αναγγελία για την Μαρία από τον Gabriel σχετικά με τη γέννηση του Ιησού έγινε «πριν να συλληφθεί στη μήτρα.» (- Κατα Λουκάν 2:2) Έτσι έχουμε την επιβεβαίωση αυτού του μεγάλου θαύματος που έγινε από τον Θεό.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η στιγμή της γέννησης του Ιησού ήταν ευνοϊκή, και αναμφίβολα να απορρίφθηκε από τον Θεό. Η προηγούμενη βασιλεία της Ελληνικής Αυτοκρατορίας

είχε ως αποτέλεσμα η Ελληνική να είναι η αποδεκτή γλώσσα στο μεγαλύτερο μέρος του κόσμου. Έτσι, μία κοινή γλώσσα θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να μεταφέρει και να καταγράψει ένα τέτοιο κοσμοϊστορικό γεγονός. Επιπλέον, ήταν επίσης μια εποχή σχετικής ειρήνης, γιατί η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία κατέκτησε ήδη πολλά μέρη του κόσμου. Επομένως, ήταν μια παρα πολύ ευνοϊκή στιγμή για την έναρξη του Ευαγγελίου, με επίκεντρο τον Ιησού. Πολλά άλλα πολύτιμα μαθήματα βρίσκονται στις Γραφές σχετικά με υπερσχύουσα πρόνοια του Θεού γύρω από τη γέννηση του Ιησού.

«1 Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθε διάταγμα παρά του Καίσαρος Αυγούστου να απογραφή πάσα η οικουμένη. 2 Αύτη η απογραφή έγινε πρώτη, ότε ηγεμόνευε της Συρίας ο Κυρήνιος. 3 Και ήρχοντο πάντες να απογράφονται, έκαστος εις την εαυτού πόλιν. 4 Ανέβη δε και Ιωσήφ από της Γαλιλαίας εκ της πόλεως Ναζαρέτ εις την Ιουδαίαν εις την πόλιν του Δαβίδ, ήτις καλείται Βηθλεέμ, επειδή αυτός ήτο εκ του οίκου και της πατριάς του Δαβίδ.» (Κατα Λουκάν 2: 1-4)

Μέσα από την πρόνοια του Θεού, ακριβώς την κατάλληλη στιγμή, ο Ρωμαίος αυτοκράτορας εξέδωσε διάταγμα σχετικά με την φορολόγηση της παγκόσμιας αυτοκρατορίας του. Το διάταγμα αυτό απαιτούσε απο τον κάθε αρσενικό να δώσει αναφορά στην πόλη της οικογενιακής γενεαλογίας του, η οποία, για τον Ιωσήφ, ήταν η Βηθλεέμ. Και με αυτό το θεόσταλτο τρόπο, ο Ιωσήφ και η Μαρία ήλθαν σε ακριβώς αυτήν την πόλιν που προφήτεψε ο Μιχαία. «Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρά ώστε να ήσαι μεταξύ των χιλιάδων του Ιούδα, εκ σου θέλει εξέλθει εις εμέ ανήρ διά να ήναι ηγούμενος εν

τω Ισραήλ· του οποίου αι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος.» - Μιχαία 5:2

Η Μαρία, ούσα έτοιμη να γεννήσει τον Ιησού ανά πάσα στιγμή, ταξίδεψε σχεδόν 70 μίλια με τον Ιωσήφ από τη Ναζαρέτ στη Βηθλεέμ. Μπορούμε επίσης να φανταστούμε τη δυσκολία και την ταλαιπωρία που πρέπει να είχε κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού. Φτάνοντας στη Βηθλεέμ, ο Ιωσήφ και η Μαρία έμαθαν ότι "δεν υπήρχε χώρος γι 'αυτούς στο πανδοχείο." «Και εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον, και εσπαργάνωσεν αυτόν και κατέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη, διότι δεν ήτο τόπος δι' αυτούς εν τω καταλύματι.» (Λουκάς 2: 7) Η λέξη "φάτνη" αναφέρεται σε μια γούρνα σίτισης για τα ζώα. Πιθανόν λίγα ήταν τα μωρά στην ιστορία του Ισραήλ που γεννήθηκαν ποτέ σε ένα τέτοιο ταπεινό περιβάλλον.

Ωστόσο υπόψιν, δεν υπάρχει καμία καταγραφή του παραμικρού παράπονου ή δυσαρέσκειας από τον Ιωσήφ και την Μαρία για αυτές τις διευθετήσεις και συνθήκες. Μας υπενθυμίζεται το σημαντικό μάθημα που έδωσε αργότερα ο Ιησούς στους ακολούθους του «να μην ανησυχούν πολύ» για τα πράγματα του παρόντος ζωής, επειδή ο «Ουράνιος Πατέρας μας ξέρει ότι χρειάζεστε αυτά τα πράγματα.» Αντ 'αυτού, ο Ιησούς είπε, «κάνετε τον κύριο στόχο σας την βασιλείαν και την δικαιοσύνη Του.» - Ματ. 6: 25-33

Οι ΤΑΠΕΙΝΟΙ ΒΟΣΚΟΙ

Ο Θεός ανήγγειλε το μεγάλο γεγονός της γέννησης του Ιησού ως ένα ανθρώπινο ον από τους αγγέλους της δύναμής του. Αν και η κοσμική σοφία θα υπαγόρευε διαφορετικά, οι άγγελοι στάλθηκαν σε

ταπεινούς ποιμένες που βρίσκονταν στα χωράφια τους, επιβλέποντας τα κοπάδια τους τη νύχτα. Εκείνη την εποχή, ήταν ζωτικής σημασίας οι ποιμένες να παραμείνουν με τα κοπάδια τους τη νύχτα για να προφυλαχθούν από τους κλέφτες και τα άγρια ζώα. Ένα τέτοιο ταπεινό, αλλά σημαντικό έργο, είναι μια υπενθύμιση για εμάς για τη σημασία που βάζει ο Θεός για αυτή την ποιότητα του χαρακτήρα, όπως μας λένε: «Ο Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν.» - Ιακώβου 4: 6

Οι βοσκοί δεν είχαν συνήθως πολύ τυπική εκπαίδευση. Ωστόσο, ήταν γνωστοί να είναι μια ομάδα ανθρώπων που αιτιολογούσαν και εσκεπτόντο βαθέως, επειδή είχαν πολλές ώρες για να σκεφθούν και να συζητήσουν ο ένας με τον άλλον διάφορα θέματα, καθώς πρόσεχαν τα κοπάδια τους. Αυτοί που έστρεψαν τις σκέψεις τους προς τον Θεό ίσως διαλογίζονταν συχνά τα λόγια του βοσκού Δαβίδ, λέγοντας μαζί με τον ίδιο, «...διά χειλέων αγαλλιάσεως θέλει υμνεί το στόμα μου, Όταν σε ενθυμώμαι επί της στρωμνής μου, εις σε μελετώ εν ταις φυλακαίς της νυκτός.» (Ψαλμ. 63: 5-6) Καθώς ατένιζαν ψηλά προς στους ουρανούς τους ενάστρους, περισσότερα από τα συναισθήματα του ψαλμωδού θα ερχόνταν πιο σίγουρα στο μυαλό τους: «Οι ουρανοί διηγούνται τη δόξα του Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργον των χειρών αυτού. - Ψαλ. 19:1

Ήταν σε αυτή την ομάδα των ταπεινών βοσκών ότι ο Θεός έστειλε το πρώτο μήνυμα σχετικά με το γεγονός ότι ο μονογενής Υιός του θα μετατραπεί εις σάρκα. Η εξιστόπησις έχει ως εξής: "8 Και ποιμένες ήσαν κατά το αυτό μέρος διανυκτερεύοντες εν τοις

αγροίς και φυλάττοντες φυλακάς της νυκτός επί το ποίμνιον αυτών.

9 Και ιδού, άγγελος Κυρίου εξαίφνης εφάνη εις αυτούς, και δόξα Κυρίου έλαμψε περί αυτούς, και εφοβήθησαν φόβον μέγαν. 10 Και είπε προς αυτούς ο άγγελος· Μη φοβείσθε· διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν.» (Κατα Λουκάν 2: 8-10) Ο άγγελος του Κυρίου εξήγησε ποια ήταν αυτά τα καλά νέα, λέγων, "11 διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος." - εδαφ. 11

Συνεχίζοντας, ο άγγελος είπε στους βοσκούς, "12 Και τούτο θέλει είσθαι το σημείον εις εσάς· θέλετε ευρεί βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάτνη."(εδάφ12) Η πληροφορία αυτή ήταν απαραίτητη, όχι μόνο για να προσδιοριστεί ποιο μωρό στη Βηθλεέμ ήταν ο Σωτήρας, αλλά και να επιστήσει την προσοχή και τις σκέψεις των βοσκών εις το ταπεινό ξεκίνημα γύρω από τη γέννηση του Ιησού. "13 Και εξαίφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανίου υμνούντων τον Θεόν και λεγόντων· 14 Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία." (εδαφ. 13,14) Δεν έχουμε δει ακόμα την ειρήνη σε όλη τη γη, ούτε καλή θέληση προς όλους τους ανθρώπους. Προς το παρόν, θα συνεχίσουμε να βλέπουμε τους πολέμους, τη βία, τις αδικίες, ασθένειες, θλίψη, και τον θάνατο. Αυτό είναι επειδή το έργο της επιλογής και της ολοκλήρωσης τοτ σώματος του Χριστού συνεχίζεται, όπως μας λέει η Γραφή: «19 Διότι η μεγάλη προσδοκία της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών του Θεού.» (Ρωμ. 8:19) Μόλις ολοκληρωθεί αυτό το έργο,

θα πρέπει να εκπληρωθούν τα λόγια των ουράνιων δυνάμεων.

Αφού οι άγγελοι άφησαν τους βοσκούς, είπαν, «15 Και καθώς οι άγγελοι ανεχώρησαν απ' αυτών εις τον ουρανό, οι άνθρωποι οι ποιμένες είπον προς αλλήλους. Ας υπάγωμεν λοιπόν έως Βηθλεέμ και ας ίδωμεν το πράγμα τούτο το γεγονός, το οποίον ο Κύριος εφανέρωσεν εις ημάς. 16 Και ήλθον μετά σπουδής και εύρον την τε Μαριάμ και τον Ιωσήφ και το βρέφος κείμενον εν τη φάτνη. 17 Και ιδόντες, διεκήρυξαν τον λόγον τον λαληθέντα προς αυτούς περί του παιδιού τούτου· 18 και πάντες οι ακούσαντες εθαύμασαν περί των λαληθέντων υπό των ποιμένων προς αυτούς.» Επιστρέφοντας στο κοπάδια τους, οι βοσκοί δόξασαν και επαίνεσαν τον Θεό «περί των λαληθέντων υπό των ποιμένων προς αυτούς.» - Κατα Λουκάν 2: 15-18,20

ΟΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

«19 Η δε Μαριάμ εφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους, διαλογιζομένη περί αυτών εν τη καρδιά αυτής.» (Κατα Λουκά 2:19) Η Μαρία και ο Ιωσήφ ήταν αφιερωμένοι και πολύ προσεκτικοί γονείς για τον Ιησού, ώστε να μπορούσαν να τον αναθρέψουν και να τον προσέξουν, κατά τρόπο ευάρεστον εις τον Θεόν. Υπακούοντας στο νόμο που εδόθηκε στο Ισραήλ, ο Ιωσήφ και η Μαρία υπέβαλαν τον Ιησού για περιτομή την όγδοη ημέρα. (Λεβ 12:1-3, Κατα Λουκά 2:21) Τριάντα-τρεις ημέρες αργότερα, «22 Και ότε επληρώθησαν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής κατά τον νόμον του Μωϋσέως, ανεβίβασαν αυτόν εις Ιεροσόλυμα διά να παραστήσωσιν εις τον Κύριον, 23 καθώς είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου, ότι παν αρσενικόν

διανοίγον μήτραν θέλει κληθή άγιον εις τον Κύριον, 24 και διά να προσφέρωσι θυσίαν κατά το ειρημένον εν τω νόμω του Κυρίου, ζεύγος τρυγόνων ή δύο νεοσσούς περιστερών.» - Λουκάς 2:22-24

Σύμφωνα με τον εβραϊκό νόμο, έπρεπε να φέρουν ένα «αρνίον ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα, και νεοσσόν περιστερά, ή τρυγόνα, διά προσφοράν περι αμαρτίας.» (Λεβ 12: 6) Ωστόσο, ο νόμος προέβλεπε επίσης ότι «Εάν όμως δεν ευπορή να φέρη αρνίον, τότε θέλει φέρει δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών, μίαν διά ολοκαύτωμα και μίαν διά προσφοράν περι αμαρτίας· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτής ο ιερεύς, και θέλει καθαρισθή.» (εδάφ 8) Με αυτό μαθαίνουμε ότι ο Ιωσήφ και η Μαρία έπρεπε να ήταν φτωχοί, γιατί δεν γίνεται καμία αναφορά στην αφήφηση του Λουκά για αρνί, αλλά για δύο τρυγόνα ή περιστερία.

ΟΙ ΜΑΓΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Το Ευαγγέλιο του Ματθαίου δηλώνει: «1 Αφού δε εγεννήθη ο Ιησούς εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας επί των ημερών Ηρώδου του βασιλέως, ιδού, μάγοι από ανατολών ήλθον εις Ιεροσόλυμα, λέγοντες· 2 Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; διότι είδομεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή και ήλθομεν διά να προσκυνήσωμεν αυτόν.» (Ματθ. 2: 1-2) Παρατηρούμε ότι η Βίβλος δεν αναφέρει πουθενά πόσοι μάγοι είχαν έλθει, παρόλο που γενικά πιστεύεται ότι υπήρχαν τρεις, δεδομένου ότι είναι ο αριθμός των δώρων που είχαν φέρει. - εδαφ. 11

Ψάχνοντας για το βασιλιά των Ιουδαίων, οι σοφοί φυσικά πήγαν πρώτα στο παλάτι του Ηρώδη, του

Ρωμαίου ηγεμένος πάνω από την περιοχή της Ιουδαίας, για να κάνουν έρευνα. «Ακούσας δε Ηρώδης ο βασιλεύς, εταράχθη και πάσα η Ιερουσόλυμα μετ' αυτού, » (Εδαφ. 3) Ο Ηρώδης πιθανόν να αισθάνθηκε απειλούμενος σχετικά με την ακεραιότητα της δικής του εξουσίας. Άλλοι στην Ιερουσαλήμ ήταν επίσης προβληματισμένοι, ίσως αναφερόμενος σε εκείνους που θα μπορούσαν να έχουν κερδίσει κάποια πλεονεκτήματα λόγω της θέσης του Ηρώδη ως κυβερνήτη.

Ο Ηρώδης 'συγκέντρωσε μαζί όλους τους αρχιερείς και γραμματείς του λαού μαζί», και απαίτησε να του πούν πού θα γεννηθεί ο Χριστός. Όντας εξοικειωμένος με τις προφητείες για τον Μεσσία, οι αρχιερείς και οι γραμματείς απάντησαν αμέσως, «Εις την Βηθλεέμ της Ιουδαίας.» Ο Ηρώδης εκάλεσε τους σοφούς ιδιώτες και τους ζήτησε να μάθει για το ακριβώς «τι ώρα εμφανίστηκε το αστέρι.» Εκείνος τους έστειλε τότε στη Βηθλεέμ, λέγοντας: «Πορευθέντες ακριβώς εξετάσατε περί του παιδίου, αφού δε εύρητε, απαγγείλατέ μοι, διά να έλθω και εγώ να προσκυνήσω αυτό.» Αυτή ήταν εξαπάτηση από τον Ηρώδη, γιατί αν ήξερε πού ακριβώς ήταν το παιδί Ιησούς, ο ίδιος θα μπορούσε στη συνέχεια να τον σκοτώσει, προστατεύοντας έτσι τη δική διακυβέρνησή του. - εδαφ. 4-8

Μετά οι σοφοί αναχώρησε από το βασιλιά Ηρώδη, και "ιδού, ο αστήρ τον οποίον είδον εν τη ανατολή προεπορεύετο αυτών, εωσού ελθών εστάθη επάνω όπου ήτο το παιδίον." και "αυτοί χάρηκαν με χαρά υπερβολικά μεγάλη." 11 και ελθόντες εις την οικίαν εύρον το παιδίον μετά Μαρίας της μητρός αυτού, και πεσόντες προσεκύνησαν αυτό, και ανοίξαντες τους

θησαυρούς αυτών προσέφεραν εις αυτό δώρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν· 12 και αποκαλυφθέντες θεόθεν κατ' όναρ να μη επιστρέψωσι προς τον Ηρώδη, δι' άλλης οδού ανεχώρησαν εις την χώραν αυτών.» - εδαφ. 9-12

Ο Ιωσήφ και η Μαρία ήταν αναμφίβολα έκκληκτοι από τα πλούσια δώρα που έλαβαν από αυτούς τους αγνώστους από μια μακρινή γη. Το καθένο ήταν πολύτιμο και δόθηκε ακριβώς τη σωστή στιγμή. Η δαπανηρή αξία τους θα μπορούσε πιθανόν να χρησιμοποιηθεί από αυτόν τον φτωχή οικογένεια για την κάλυψη των εξόδων κατά τη διάρκεια της φυγής τους στην Αίγυπτο, η οποία θα ακολουθήσει σύντομα.

Κάθε ένα από αυτά τα δώρα είχαν επίσης συμβολική σημασία. Ο χρυσός, ένα σχετικά σπάνιο μέταλλο και θεωρείται πολύτιμος σε όλη την ανθρώπινη ιστορία, ήταν ένα δώρο ταιριαστό για ένα μελλοντικό βασιλιά σταλμένο από τον Θεόν. Ο χρυσός χρησιμοποιείται σε όλες τις Γραφές ως αναπαράσταση της θείας φύσεως και της δόξης που σχετίζονται με τον Θεόν και τα χαρακτηριστικά του χαρακτήρα του της σοφίας, της δικαιοσύνης, της αγάπης και της δύναμης.

Το λιβάνι προέρχεται από μια εβραϊκή λέξη που σημαίνει «να είναι λευκό.» Το λιβάνι προερχόταν από το σφρίγος (δηλ. ο χυμός δέντρου) ενός συγκεκριμένου δέντρου που βρισκόταν στα μέρη της Αραβίας. Πικρό στη γεύση, παρήγε μια αρωματική οσμή όταν καιγόταν. Το λιβάνι ήταν ένα από τα συστατικά του θυμιάματος που θρυμμάτιζαν πάνω στο χρυσό θυσιαστήριο στον Ιερό της Σκηνης του Μαρτυρίου. Το έβαζαν, επίσης, στην κορυφή του άρτου στο ιερό που επίσης βρισκόταν στο ίδιο τμήμα. (Εξοδ.30: 34-38, Λεβ. 24: 7) Επειδή το

λιβάνι εχρησιμοποιεότι εκτενώς στη διάταξη της Σκηνής του Μαρτυρίου, αυτό το δώρο φαίνεται να προβλέπει στην ιερατική υπηρεσία του Ιησού.

Η σμύρνα είναι μια αρωματική ρητίνη που λαμβάνεται από το σφρίγος ενός φυσικού δέντρου στην αραβική έρημο και μέρη της Αφρικής. Όπως το λιβάνι, είναι επίσης πικρή στη γεύση. Στην αρχαιότητα το μύρο είχε χρησιμοποιηθεί στις καλλυντικές και καθαριστικές θεραπείες. Για παράδειγμα, προτού μια γυναίκα θα μπορούσε να δει το βασιλιά Ασσουήρη, είχε να ολοκληρώσει διάφορες θεραπείες, μερικές από τις οποίες ήταν με το "έλαιο από μύρο." (Εσθ. 2:12) Το μύρο ήταν επίσης ένα από τα συστατικά του "ιερού λαδιού του χρίσματος". (Εξ. 30: 23-25) Πόσο όμορφα το μύρο απεικόνισε εκ των προτέρων την πικρή ζωή των θλίψεων γι'αυτόν, ο οποίος θα είναι «ένας άνθρωπος των θλίψεων, και εξοικειωμένος με τη θλίψη.» (Ισ. 53: 3) Πράγματι, ήταν αυτή η ταλαιπωρία που ανέπτυξε στον Ιησού την πνευματική ομορφιά και την αγνότητα του χαρακτήρα του.

Η ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ

Οι φάτνες παρουσιάζουν την επίσκεψη των μάγων, όπως λαμβάνοντας χώρα στην Βηθλεέμ το, ή πολύ σύντομα μετά, την νύχτα που γεννήθηκε ο Ιησούς. Ωστόσο, πολλές Βιβλικές αναφορές δίνουν ενδείξεις ότι οι μάγοι μάλλον ήρθαν στη Ναζαρέτ, και ότι η επίσκεψή τους έγινε κάποιο χρονικό διάστημα μετά τη γέννησή του. Αν οι σοφοί είχαν επισκεφθεί τον Ιησού στη Βηθλεέμ λίγο μετά τη γέννησή του, θα χρειαζόταν ο Ιωσήφ και η Μαρία να περιμένουν σχεδόν έξι εβδομάδες τουλάχιστον, πριν από τη φυγή τους στην Αίγυπτο. Αυτό

είναι λόγω των απαιτήσεων του Νόμου, που αναφέρθηκαννωρίτερα, για την περιτομή του Ιησού την όγδοη ημέρα, ακολουθούμενη από άλλες τριάντα τρεις ημέρες για να ολοκληρωθεί ο καθαρισμός της Μαρίας. Μετά από αυτό, η εξιστόρησις του Λουκά λέει, πήγαν στην Ιερουσαλήμ για να προσφέρουν μια θυσία σύμφωνα με το νόμο. (Λεβ 12: 6, Κατα Λουκά 2: 21-24) Η εξιστόρησις του Ματθαίου, ωστόσο, δηλώνει ότι ο Ιωσήφ δεν περίμενε να φύγει για την Αίγυπτο, αλλά έφυγαν κατά τη διάρκεια της νύχτας, αμέσως μετά την αναχώρηση των μάγων. Διαβάζουμε: «13 Αφού δε αυτοί ανεχώρησαν, ιδού, άγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ, λέγων· Εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε εις Αίγυπτον, και έσο εκεί εωσού είπω σοι· διότι μέλλει ο Ηρώδης να ζητήσει το παιδίον, διά να απολέση αυτό. 14 Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού διά νυκτός και ανεχώρησεν εις Αίγυπτον.» - Ματθ. 2: 13,14

Αν οι σοφοί είχαν δώσει τα δώρα τους από χρυσό, λιβάνι και μύρο κατά τη στιγμή της γέννησης του Ιησού στη Βηθλεέμ, ο Ιωσήφ και η Μαρία θα είχαν τα μέσα να αγοράσουν και να φέρουν ένα αρνί για το ολοκαύτωμα σαράντα μία ημέρες αργότερα. Σίγουρα, γνωρίζοντας τη σημασία της γέννησης του Ιησού, δεν θα συγκρατώντο από τη χρήση των δώρων που έλαβαν από τους μάγους για να αποκτήσουν ένα αρνί, το προτιμώμενο τρόπο με τον οποίο πληροί κάποιος τις απαιτήσεις του Νόμου. Επειδή ωστόσο, οι μάγοι δεν τους επισκέφτηκαν μόνο μετά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών, ο Ιωσήφ και η Μαρία δεν είχαν τα μέσα με τα οποία να προσφέρουν ένα αρνί.

Το Κατα Ματθαίον Ευαγγέλιον 2: 8, που αναφέρθηκε νωρίτερα, κατά την πρώτη φαίνεται να έρχονται σε αντίθεση με αυτές τις σκέψεις, λέγοντας ότι ο Ηρώδης έστειλε τους μέγους «στη Βηθλεέμ», λέγοντάς τους να ψάξουν εκεί για τον Ιησού. Ωστόσο, δεν υπάρχει τίποτα σε αυτό το εδάφιο, που δείχνει ότι ο Ιησούς ήταν ακόμα εκεί, ή ότι οι σοφοί πήγαν καν εκεί. Στην πραγματικότητα, η εξιστόρησις λέει στην συνέχεια ότι το αστέρι "πήγε πριν από αυτούς" και τους οδήγησε στο σημείο όπου ήταν το μικρό παιδί.» (εδαφ. 9) Αν ο Ιησούς ήταν στη Βηθλεέμ, πιθανότατα να μην υπήρχε καμία ανάγκη για η καθοδήγηση του αστεριού, αφού η Βηθλεέμ βρισκόταν στην κύρια διαδρομή που οδηγεί νότια από την Ιερουσαλήμ, και ήταν μόλις λίγα μίλια μακριά. Η Ναζαρέτ, ωστόσο, ήταν ενενήντα μίλια προς τα βόρεια, και οι μάγοι θα χρειαζόνταν σίγουρα την καθοδήγηση του αστεριού για να βρουν εκεί τον Ιησού. Έτσι, αν και ο Ηρώδης ίσως να σκέφτηκε ότι ο Ιησούς ήταν ακόμα στη Βηθλεέμ, και έδωσε εντολή στους μάγους να πάνε εκεί και να γυρίσουν πίσω δίνοντας αναφορά, το όλο θέμα είχε ακυρωθεί άλλως από τον Θεό.

Μερικά επιπλέον σημεία πρέπει να θεωρηθούν σχετικά με τη θέση και τη χρονική στιγμή της επίσκεψης των μάγων. Το Κατα Ματθαίον 2:11 δηλώνει ότι ήρθαν "στο σπίτι", όταν παρουσίασαν τα δώρα τους στον Ιησού. Στο Κατα Λουκάν 2: 7, η εξιστόρησις της νύχτας κατα την οποιαν γεννήθηκε ο Ιησού λέει ότι "εσπαργάνωσεν αυτόν και κατέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη, διότι δεν ήτο τόπος δι' αυτούς εν τω καταλύματι", τουτέστιν, ο Ιωσήφ και η Μαρία δεν ήταν σε ένα σπίτι κατά τη στιγμή της γέννησης του Ιησού.

Επιπλέον, τη νύχτα της γέννησης του Ιησού, είπαν στους βοσκοούς ότι θα βρουν το «βρέφος» [Ελληνικά: βρέφος, ένα νεογέννητο βρέφος] τυλιγμένο στα σπάργανα. (Κατα Λουκάν 2:12) Αντίθετα, οι μάγοι ήρθαν να δουν το "μικρό παιδί" [Ελληνικά: ΠΑΙΔΙΟΝ, ένα παιδί ή ένα μικρό παιδί]. Αυτή η ελληνική λέξη χρησιμοποιείται έξι φορές στα συμφραζόμενα του Κατά Ματθαίον 2 σχετικά με την επίσκεψη των μάγων. (εδαφ. 8,9,11,13,14) Τέλος, όταν ο Ηρώδης συνειδητοποίησε ότι τον κορόιδεψαν οι μάγοι», εξέδωσε την εντολή να σκοτωθούν «όλα τα παιδιά που ήταν στη Βηθλεέμ, ... από δύο ετών και κάτω.» (Ματθ. 2:16) Εδώ σημειώνουμε ότι η εντολή ήταν για όλα τα παιδιά μέχρι δύο ετών, όχι μόνο τα νεογέννητα μωρά, έπρεπε να σκοτωθούν.

Οι εν λόγω λεπτομερείς και λεπτές λεπτομέριες όπως αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους μπορεί να φαίνονται αχρείαστες στην κατανόησή μας για τις διατάξεις του Θεού σχετικά με το δώρο του αγαπημένου του Υιού του. Χρησιμεύουν ωστόσο ως μια μαρτυρία για την συνεχή υπερίσχυση και την θεόσταλη φροντίδα του Επουράνιου Πατέρα μας πάνω από εκείνους με τους οποίους ασχολείται και χρησιμοποιεί στην υπολοποίηση των αιώνιων σκοπών του για την αιώνια όφελος του ανθρώπου. Ας μην ξεχάσουμε ποτέ την αλάνθαστη σοφία και τη σύνεσή του.

ΔΕΝ ΤΟΝ ΕΔΕΧΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ

Κατά τη διάρκεια της πρώτης ελεύσεως του Ιησού, πολύ λίγοι τον αναγνώρισαν ως τον Υιόν του Θεού.«Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας

εις το όνομα αυτού» (Κατα Ιωάννην 1:11, 12) Η λέξη «πιστεύω» έχει μεταφραστεί από μια ελληνική λέξη που δεν σημαίνει απλώς μια διανοητική ή πνευματική πεποίθηση, αλλά έχει ένα πολύ βαθύτερο νόημα--να έχουμε πίστη σε κάτι, να αναθέτουν, να δεσμευτούμε.

Εκείνοι που εμπιστεύονται και να δεσμευτούν πλήρως να ακολουθήσουν τα χνάρια του Υιού του Θεού έχουν τη διαβεβαίωση ότι, παρόλο που υπέμεινε "τον πόνο του θανάτου," είναι τώρα "στεμμένος με δόξα και τιμή", έχοντας δοκιμάσει "τον θάνατον για όλους τους ανθρώπους." (Εβρ. 2: 9) Στην ερχόμενη βασιλεία της δικαιοσύνης, όλη η ανθρωπότητα θα δει και συνειδητοποιήσει ότι έχει έναν βασιλέα ο οποίος είναι σοφός, δίκαιος, ισχυρός, στοργηκός, και ελεήμων--"έναν Σωτήρα, που είναι ο Χριστός ο Κύριος!"

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές
Μάθημα Πρώτο

Ο Θεός υπόσχεται έναν σωτήρα

Εδάφια κλειδιά: «Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί και θέλεις γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν.» - Κατα Λουκάν 1:31

Επιλεγμένα εδάφια: Κατα Λουκάν 1: 26-38

Πολλούς αιώνες πριν από τα γεγονότα που περιγράφονται στο σημερινό μάθημα, ο Ησαΐας προείπε την αναγγελία του Θεού ότι η παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει έναν γιον, ο οποίος θα ονομαστεί Εμμανουήλ. Περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με αυτήν την θαυματουργική γέννηση του Μεσσία του Ισραήλ, καθώς και την επεκτατικό ρόλο του στην επίτευξη της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της ζωής σε όλους τα πρόθυμα και υπάκουα μέλη της ανθρώπινης οικογένειας κατά τη διάρκεια της Δευτέρας Παρουσίας του, καταγράφηκαν επίσης στο παρελθόν. - Ησ. 7:14, 9: 6,7

Η αρχική εκπλήρωση της προφητείας του Ησαΐα συνέβη όταν ο άγγελος Γαβριήλ εμφανίστηκε στην Μαρία, μίαν παρθένο που ζούσε στη Ναζαρέτ, η οποία ήταν αρραβωνιασμένη με έναν άντρα με το όνομα Ιωσήφ. Ο Γαβριέλ διακήρυξε ότι η Μαρία ήταν ιδιαίτερα ευνοημένη (κεχαριτωμένη) του Θεού. - Κατα Λουκάν 1:26-30

Στο εδάφο κλειδί μας, ο Γαβριέλ ενημερώνει την Μαρία ότι θα συλλάβει και φέρει στο προσκήνιο έναν γιον ο οποίος θα ονομαστεί Ιησούς. Ο Γαβριέλ παρείχε στη συνέχεια επιπλέον πληροφορίες για την Μαρία σχετικά με αυτό το θαυμαστό γεγονός. «Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος.» - εδάφ. 32,33

Δεδομένου ότι ήταν παρθένα, η Μαρία ήταν σε αμηχανία ως προς το πώς θα μπορούσε να γεννήσει ένα παιδί. Ο Γαβριέλ την ενημέρωσε ότι θα συλλάβει μέσα από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Δήλωσε, επίσης,

ότι η συννεγής της Ελισάβετ συνέλαβε έναν γιον "στα γηρατειά της," και ότι ήταν ήδη έξι μήνες έγκυος. - εδαφ. 34-36

Με μεγάλη χαρά στην καρδιά της, η Μαρία συναίνεσε με πίστη στην θεία διάταξη ότι θα είναι το μέσο που θα οδηγήσει στην έλευση του Γιού του Θεού στη γη με ανθρώπινη μορφή, έτσι ώστε να παρέχει τα λύτρα στον Αδάμ και την θνήσκουσα φυλή της ανθρωπότητας λόγω της αμαρτίας. Αυτή η επίδειξη της πίστεως της Μαρίας στην ικανότητα του Θεού να ολοκληρώσει ό, τι προτίθεται να κάνει πρέπει να μας εμπνέει καθώς διαλογιζόμαστε πάνω σε αυτό το κομμάτι της Γραφής. "Με το Θεό τα πάντα είναι δυνατά." - εδαφ. 37,38

Μετά τη γέννηση, την διακονία, τον θάνατο και την ανάσταση του Κυρίου μας, οι πιστοί ακόλουθοι του Χριστού κατά τη διάρκεια αυτού του αιώνας του Ευαγγελίου λαμβάνουν μια πρόσκληση για να συμμετάσχουν στη διακονία της συμφιλίωσης. (Β Κορ. 5: 18,19) Το έργο αυτό θα είναι για το σκοπό της βοήθειας των πρόθυμων μελών της πεσμένης ανθρώπινης φυλής στην επανάκτηση της χάριτος με τον Θεό και την επίτευξη αιώνιας ζωής στη γη.

Ο Πέτρος δείχνει ότι ως το σώμα του Χριστού, ελάβαμε «αι μέγιστα και τίμια επαγγελία». Αν κρατήσουμε και εφαρμόσουμε την εισαγωγή αυτών των υποσχέσεων, το αποτέλεσμα θα υπερβαίνει το οτιδήποτε θα μπορούσε να συλλάβει ο ανθρώπινος νούς. Παρ'ολο η θεία φύση προσφέρεται σε εκείνους που το κάνουν αυτό, αν δεν ήταν για την αγάπη και την υπέροχη γενναιοδωρία του Θεού, κανένας ανάμεσά μας, σαν πεσμένα όντα βυθισμένα στο λάκκο της αμαρτίας, θα

μπορούσε ενδεχομένως να διασκεδάσει μια τέτοια προοπτική της μελλοντικής εξύψωσης. - Β' Πετ.1: 2-4

Η ελπίδα της βοήθειας για το Χριστό για την εξάλειψη της αμαρτίας κατά τη διάρκεια της δίκαιας Βασιλείας πρέπει να μας ενθαρρύνει να ασκούμε την πίστη μας σε και την υπακοή μας στο λόγο του Επουράνιου Πατέρα για να πραγματοποιηθούν όλοι οι σκοποί του.

Μάθημα Δύο

Η επιβεβαίωση της υπόσχεσης

Εδάφιο κλειδί: «Και είπε η Μαριάμ· Μεγαλώνει η ψυχή μου τον Κύριον, και ηγαλλίασε το πνεύμά μου εις τον Θεόν τον Σωτήρά μου.» - Κατα Λουκάν 1:46-47

Επιλεγμένα εδάφια: Κατα Λουκά 1:39-56

Αφού έμαθε ότι η συγγενής της Ελισάβετ της ήταν έγκυος, η Μαρία ταξίδεψε μια μεγάλη απόσταση από το σπίτι της για να την επισκεφθεί. Η Ελισάβετ εχαιρέτησε θερμά την άφιξη της Μαρίας, και η εξιστόρησις δηλώνει ότι το αγέννητο παιδί της, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, "πήδησε μέσα στη μήτρα της." - Κατα Λουκά 1: 39-41

Υπό την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος, η Ελισάβετ αναγνώρισε το μοναδικό προνόμιο της Μαρίας του να είναι η μητέρα ενός που θα γίνει ο Σωτήρας του Ισραήλ και όλης της ανθρώπινης οικογένειας. Είπε στη

Μαρία, «42 και ανεφώνησε μετά φωνής μεγάλης και είπεν· Ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. 43 Και πόθεν μοι τούτο, να έλθη η μήτηρ του Κυρίου μου προς με; 44 Διότι ιδού, καθώς ήλθεν η φωνή του ασπασμού σου εις τα ώτα μου, εσκίρτησεν εν αγαλλιάσει το βρέφος εν τη κοιλία μου. 45 Και μακαρία η πιστεύασα, διότι θέλει γείνει εκπλήρωσις των λαληθέντων προς αυτήν παρά Κυρίου.» - εδάφ. 42-45

Το εδάφιο κλειδί μας αντανακλά την αναγνώριση της Μαρίας στο να είναι η αποδέκτρια της εν λόγω ανείπωτης χάριτος. Επισημαίνει επιπλέον μια επιθυμία να αποδόσει την ευγνωμοσύνη της στον Θεό που της παραχώρησε τέτοια τιμή επ'αυτής, και για τη μεγάλη χαρά που έφερε στο πνεύμα της.

Το τραγούδι του επαίνου της Μαρίας, που έχει καταγραφεί στα επόμενα εδάφια, εκθειάζει πόσα έκανε γ' αυτήν ο Θεός και ότι αυτός είναι ο Σωτήρας της. Εκείνη αναγνωρίζει το έλεος του, σημειώνοντας τη δύναμή του για να εκτοπίσει εκείνους που είναι περήφανοι και δυνατοί, αλλά είναι επίσης σε θέση να υψώσει τους ταπεινούς. Τέλος, η Μαρία αναφωνεί την πίστη του Θεού απέναντι στο Ισραήλ, σαν θυμάται τις υποσχέσεις που δόθηκαν στον Αβραάμ και το σπέρμα του. - εαδφ. 48-55

Μετά την διαμονή της με την Ελισάβετ για περίπου τρεις μήνες, η Μαρία επέστρεψε στο σπίτι της στη Ναζαρέτ. (Εδάφ. 56) Μετά την επιστροφή της, πολύ πιθανόν να έγινε αντικείμενο εμπαιγμού και συκοφαντιών, επειδή ήταν με παιδί, αλλά άγαμη. Παρ'όλα αυτά, η γλυκιά ιδιοσυγκρασία και οι δίκαιες τάσεις της Μαρίας ήταν αναμφίβολα παράγοντες που την

έκαναν την επιλογή του Θεού για να γίνει η μητέρα του Υιού Του, Ιησού. Όποιες δυσκολίες κι αν είχε που έπρεπε να ξεπεράσει στα μάτια του καθενός που ήταν επικριτικός της κατάστασης της, η εμπιστοσύνη της στις υποσχέσεις του Θεού ήταν επαρκής για να είναι επιτυχής στο κάλεσμα της.

Ως μέλη του σώματος του Χριστού, πρέπει να μιμηθούμε το παράδειγμα της πίστης της Μαρίας. Όπως αυτή, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι επειδή είμαστε κάτω από την ιδιόμορφη φροντίδα του Θεού, η συμπόνια και η εποπτεία του για τις υποθέσεις μας είναι πάντα παρούσα, και είναι παρα πολύ άξιος του επαίνου μας. (Ψαλμ. 63: 3) Είναι επίσης ένας Θεός της παρηγοριάς. Μπορούμε, λοιπόν, να επαναπαυόμεθα εις την υπόσχεσιν ότι τίποτα δεν θα μας χωρίσει ποτέ από την αγάπη Του. - Β Κορ. 1: 3,4, ROM. 8: 35,38,39

Ο έπαινος, τελικά, θα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της υποστάσεως της ανθρώπινης οικογένειας. Στη βασιλεία, θα συνειδητοποιήσουν την έκταση που κάνει ο Ουράνιος Πατέρας γι' αυτούς μέσα από την υπέροχη θυσία του Ιησού. Η ανθρωπότητα θα αναγνωρίσει επίσης τον ρόλον των μελών του σώματος του Χριστού που θα παίζουν στην προσπάθειά τους να τους φέρουν πίσω σε αρμονία καρδίας με τον Θεό κατά τη διάρκεια αυτής της ένδοξης χιλιετούς βασιλείας. Να είμαστε πιστοί!

Μάθημα Τρία

Ο Θεός υποσχέθηκε στον Ζαχαρία έναν γιόν

Εδάφιο κλειδί: «Είπε δε προς αυτόν ο άγγελος· Μη φοβού, Ζαχαρία· διότι εισηκούσθη η δέησίς σου, και η γυνή σου Ελισάβετ θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιωάννην. και θέλει είσθαι εις σε χαρά και αγαλλίασις, και πολλοί θέλουσι χαρή διά την γέννησιν αυτού.» - Κατα Λουκάν 1:13,14

Επιλεγμένα εδάφια: Κατα Λουκά 1:5-23

Ο ΛΟΥΚΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΝ ΑΥΤΗΝ αναφέροντας τον Ζαχαρία, έναν ιερέα του Ισραήλ, και την σύζυγό του Ελισάβετ, που θα γίνουν οι γονείς του Ιωάννη του Βαπτιστή. Αυτή τη στιγμή ήταν άτεκνοι και καθώς και καλά προχωρημένοι σε ηλικία. Σε μια περίπτωση, κατά την εκτέλεση των ιερατικών του καθηκόντων στο ναό, ένας άγγελος του Κυρίου φάνηκε στον Ζαχαρία, ο οποίος έγινε έντρομος από αυτήν την ξαφνική επίσκεψιν. - Κατα Λουκάν 1: 5-12

Το εδάφιο κλειδί μας αποκαλύπτει την αποστολή του αγγέλου, όπως ο ίδιος ενημέρωσε τον Ζαχαρία ότι οι προσευχές του εισηκούσθησαν και ότι η Ελισάβετ θα γεννήσει έναν υιόν. Ήταν να ονομαστεί Ιωάννης, και η γέννηση του θα τους φέρει και πολλούς άλλους μεγάλη χαρά.

Ο άγγελος συνέχισε να μιλάει σχετικά με το μέλλον του γιου τους, και την αποστολή του: «15 Διότι θέλει είσθαι μέγας ενώπιον του Κυρίου, και οίνον και σίκερα δεν θέλει πίνει, και θέλει πληρωθή Πνεύματος Αγίου έτι εκ κοιλίας της μητρός αυτού, 16 και πολλούς των υιών Ισραήλ θέλει επιστρέψει εις Κύριον τον Θεόν αυτών. 17 Και αυτός θέλει ελθεί προ προσώπου αυτού εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου, διά να επιστρέψη τας καρδιάς των πατέρων εις τα τέκνα και τους απειθείς εις την φρόνησιν των δικαίων, διά να ετοιμάση εις τον Κύριον λαόν προδιατεθειμένον.» - 15-17

Η φαινομενική αδυναμία αυτής της υπόσχεσης να εκπληρωθεί, διότι τόσο η σύζυγός του όσο και ο ίδιος ήταν ηλικιωμένοι, προκάλεσε τον Ζαχαρία να είναι επιφυλακτικός. Ο άγγελος, ο οποίος προσδιόρισε τον εαυτό του ως Γαβριήλ, τον ενημέρωσε ότι, λόγω της έλλειψης της πίστης του, δεν θα ήταν σε θέση να μιλήσει έως ότου γεννηθεί το παιδί. - εδαφ. 18-22

Αφού η Ελισάβετ γέννησε και ο γιος της υπέστη μια περιτομή την όγδοη ημέρα, ο Ζαχαρίας ανέφερε ότι το παιδί θα πρέπει να ονομαστεί Ιωάννης. Αμέσως μετά, ο Ζαχαρίας ήταν σε θέση να μιλήσει και πάλι. Έχοντας ελευθερωθεί από την απιστία του, και γεμάτος με το Άγιο Πνεύμα μέσω των προφητικών του λογίων, ο Ζαχαρίας εξήρε τον Θεό, αναγνωρίζοντας ότι θα εξυψώσει σύντομα ένα «κέρας της σωτηρίας» -το Μεσσία- ο οποίος θα φέρει απελευθερώσει το Ισραήλ από όλους τους εχθρούς του, καθώς και παράσχει σωτηρία και άφεση των αμαρτιών. Ως ο πρόδρομός του, ο Ιωάννης θα έχει το προνόμιο να αναγγέλει την παρουσία του Χριστού, όταν η επίγεια διακονία του θα έχει ξεκινήσει. - εαδφ. 57-79

Στη δική μας εμπειρία ως ακόλουθοι του Χριστού, κάθε τόσο αμφιβολίες μπορεί να παρεισφρήσουν στο μυαλό μας σχετικά με τις υποσχέσεις του Θεού. Σε τέτοιες περιπτώσεις θα πρέπει να επιδιώξουμε να πλησιάσουμε πλησιέστερα εις τον Κύριο προσευχόμενοι για μια αύξηση πίστης. Και αφού έχοντας κάμει τέτοιες αιτήσεις, θα πρέπει να εξασκήσουμε τον εαυτό μας με τρόπους που να ευαρετούν στο Θεό μέσω της κοινωνίας μετά των αδελφών, της μελέτης και του προσεκτικού ελέγχου των σκέψεών μας, για να μπορέσουν να αποδειχθούμε αποδεκτοί.

Η αληθινή πίστη συνεπάγεται μια πεποίθηση για τα πράγματα που έχει αποκαλύψει ο Θεός για τον εαυτό του και ενεργώντας στη συνέχεια σύμφωνα με αυτές τις πεποιθήσεις. Η πίστη των αγίων της Παλαιάς Διαθήκης, όπως αυτοί έχουν καταγραφεί στην επιστολή προς τους Εβραίους κεφ. 11, θα πρέπει να μας εμπνεύσει ώστε να ενεργήσουμε σύμφωνα με τα επαγγέλματα μας. Πρέπει να έχουμε κατά νου ότι αυτοί που τελικά θα ενωθούν με την προσπάθεια να ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης με τον υπερυψωμένο μας Βασιλέα των βασιλέων, "είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί." - Αποκαλ. 17:14

Μάθημα Τέσσερα

Γεννάται ο Υπεσχημένος Σωτήρ του Θεού

Εδάφιο κλειδί: «διότι σήμερα γεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος.» - *Κατα Λουκάν 2:11*

Επιλεγμένο εδάφιο: *Κατα Λουκάν 2:8-20*

Η αρχική ένδειξη ότι η γέννηση του Ιησού ήταν επικείμενη, δεν δόθηκε στους θρησκευτικούς ηγέτες της εποχής εκείνης, αλλά μάλλον σε μερικούς ταπεινούς βοσκούς, οι οποίοι ήταν σε έναν αγρό, επιβλέποντας τα κοπάδια τους. η εξιστόρησις αναφέρει: "8 Και ποιμένες ήσαν κατά το αυτό μέρος διανυκτερεύοντες εν τοις αγροίς και φυλάττοντες φυλακάς της νυκτός επί το ποιμνιον αυτών. 9 Και ιδού, άγγελος Κυρίου εξαίφνης εφάνη εις αυτούς, και δόξα Κυρίου έλαμψε περί αυτούς, και εφοβήθησαν φόβον μέγαν. 10 Και είπε προς αυτούς ο άγγελος· Μη φοβείσθε· διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις θέλει εισθαι εις πάντα τον λαόν." - Λουκάς 2: 8-10

Το εδάφιο κλειδί μας δείχνει την θαυματικά χαρούμενη είδηση της γέννησης του Μεσσία στη Βηθλεέμ, την «πόλη του Δαβίδ». Ο άγγελος ενημέρωσε περαιτέρω τους βοσκούς ότι ο Σωτήρας θα βρεθεί τυλιγμένος σε σπάργανα, και βρίσκεται σε μια φάτνη. Μια αγγελική χορωδία, στη συνέχεια ξέσπασε σε τραγούδι, επαινώντας και δίνοντας μεγάλη δόξα στο

Θεό για το έλεος και την υπόσχεση της ειρήνης και της καλής θέλησής του σε όλη την ανθρωπότητα. Αυτό προφανώς ήταν μια προφητεία έπρεπε ακόμα να εκπληρωθεί, αλλά θα πρέπει να συγκινήσει την καρδιά του κάθε πιστού που λαχταρά για τη βασιλεία του Θεού, στη διάρκεια της οποίας αυτή και πολλές άλλες ένδοξες υποσχέσεις θα πραγματοποιθούν. - εδαφ. 12- 14

Οι βοσκοί ταξίδεψαν στην Βηθλεέμ και βρήκαν τη Μαρία και τον Ιωσήφ μαζί με το βρέφος Ιησού που βρίσκεται σε μια φάτνη. Λαμβάνοντας υπόψη όλα όσα είχαν ακούσει από τις ουράνιες δυνάμεις, και στη συνέχεια βλέποντας το νεογέννητο μωρό, οι βοσκοί είχαν την ιδέα να δηλώσουν όσο το δυνατόν ευρύτερα αυτό το θαυμαστό γεγονός. "Έκαναν γνωστό παντού το ρητό που τους ειπώθηκε σχετικά με αυτό το παιδί." - εδαφ. 15-19

Προς το τέλος της διακονίας του, τριάντα τρία και μισό χρόνια αργότερα, ο Ιησούς Χριστός καταναλώθηκε πλήρως εις το πράττειν του θελήματος του Θεού και είχε δώσει απτά στοιχεία για το γεγονός ότι είχε σταλεί στο Ισραήλ από τον Επουράνιο Πατέρα του. Παρά το γεγονός ότι απορρίφθηκε από τους θρησκευτικούς ηγέτες, ο Δάσκαλος είχε καλή υποδοχή από τους κοινούς ανθρώπους, που τον άκουγαν με ευχαρίστηση. Θεράπευσε τους αρρώστους, εξέβαλε δαιμόνια, έθρεψε τα πλήθη--μία φορά 5.000, και σε μια άλλη περίπτωση, ο αριθμός ήταν 4,000. - Κατα Μαρκον 12:37, Κατα Ματ. 8:16; 14:21; 15:38

Παρ' όλα αυτά, παρ' όλη αυτή την θαυμάσια μαρτυρία, γνωρίζοντας ότι ο χρόνος της επίγειας αναχώρησής του ήταν πλσίον, ο Κύριός μας άρχισε να αποδειχνύει ότι τα διάφορα θαύματα που έκαμε ήταν

ένα μέσο για ένα τέλος. Αναζητούσε εκείνους που θα ήθελαν να τον ακολουθήσουν με κάθε κόστος με την προοπτική να συνδέονται με αυτόν στην ουράνια βασιλεία του. - Ματθ. 16:24, 19:21

Υπήρχαν ισχυρές απαιτήσεις τις οποίες προέβαλε ο Κύριος για μαθητεία. Τελικά, μόνο ένα άγιο υπόλειμμα ήταν πρόθυμο να δεχτεί τον Κύριο και να ακολουθήσει μια ζωή θυσίας και να σηκώσουν και τον σταυρό τους γι' αυτόν, σε αντάλλαγμα για το προνόμιο να βασιλεύσουν μαζί του για να ευλογηθεί η ανθρωπότητα. Ο Κύριος μας ήταν πιστός μέχρι θανάτου με το να θυσιάσει τη ζωή του για λογαριασμό της ανθρώπινης οικογένειας, ενώ εκθέτοντας επίσης με το παράδειγμά του, το αντικείμενο και τον τρόπο του μάρτυρα της βασιλείας για τον οποίον έχουμε το προνόμιο να μιμούμεθα.

Ως υποψήφια μέλη του σώματός του, οι αφιερωμένοι πιστοί κλήθηκαν να ακολουθήσουν τα βήματα του Χριστού μαρτυρώντας την αλήθεια και ζώντας μια ζωή θυσίας. Οι βοσκοί χάρηκαν για να διακηρύξουν τη γέννηση του Σωτήρα πάνω από δύο χιλιάδες χρόνια πριν. Ας διακηρύξουμε με ζήλο την σύντομα να καθιερωθεί βασιλεία του Θεού ως την πανάκεια που θα φέρει ευλογίες σε όλες τις οικογένειες της γης.

